

РЕШЕНИЕ

№ 5691

гр. София, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6182** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Н. В., чрез адвокат В. С. срещу Заповед № РД-02-16-515/05.06.2023 г. на Министъра на Регионалното Развитие и Благоустройството (МРРБ), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващата.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи, че актът е издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила и при липса на съответните материално-правни основания.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата се явява лично. Упълномощеният от нея адвокат С. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени писмени бележки. В тях освен изтъкнатите в жалбата доводи, се сочи, че в оспорената заповед не са изложени никакви мотиви за премахване на задачи и задължения, установени в действащата длъжностната характеристика на длъжността, нито мотиви за тяхното изменение. От приетото по делото ново поименно разписание на длъжностите е видно, че длъжността началник отдел в новосформирания отдел „Водоснабдяване и канализация” не е заета и в отдела има още две свободни щатни бройки. В този смисъл при наличие на свободни бройки в отдела не е налице "съкращаване на длъжността" по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. При сравняване на длъжностната характеристика за „Началник на отдел” „Стратегическо управление

и развитие на водоснабдяването и канализацията”, в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности” на МРРБ, с тази за „Началник на отдел” „Водоснабдяване и канализация” не може да се направи извод, че характерните за заеманата от жалбоподателя длъжност функции и задачи, наистина са отпаднали.

Ответникът по оспорването, в лицето на Министъра на Регионалното Развитие и Благоустройството не се явява. Пълномощникът му адвокат П. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Представени са допълнителни писмени бележки. В същите е цитирана практика на ВАС, във връзка прилагането на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, И. Н. В. е заемала длъжността „Началник на отдел” „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията”, в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности” на МРРБ.

Видно от доклад изх. № 91-К-145/02.06.2023 г. до Министъра на РРБ, изготвен от Директора на Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности”, е предложено реструктуриране на Дирекцията. Според доклада, с подобряване на организационната структура на дирекцията, следва съществуващите до момента два отдела със сходни функции „ВиК инфраструктура” и „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” с обща щатна численост от 27 души, да се закрийт, като на тяхно място се създаде нов отдел „Водоснабдяване и канализация”, включващ 27 щатни бройки.

Министърът на МРРБ е поставил върху доклада резолюция „Д.”.

Във връзка с доклада на със заповед № РД-02-34-7/02.06.2023 г. Министърът на МРРБ е изменил длъжностното разписание на министерството, считано от 05.06.2023 г., като са закрити отделите „ВиК инфраструктура” и „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” и е създаден нов отдел „Водоснабдяване и канализация”, включващ 27 щатни бройки.

Със заповед № РД-02-34-8/02.06.2023 г. е утвърдено и новото длъжностно разписание на МРРБ.

Като част от административната преписка е представено досието на жалбоподателката, включително длъжностна характеристика за длъжността „Началник на отдел „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности”. Представена е и длъжностна характеристика за длъжността „Началник на отдел „Водоснабдяване и канализация”.

Вземайки предвид измененията в длъжностното разписание Министърът на МРРБ е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е получена лично от И. Н. В. на 08.06.2023 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 19.06.2023 г., т.е. в рамките на

14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 5, ал. 4 и чл. 14 от Устройствения Правилник на МРРБ, Министърът на РРБ, утвърждава структурата на административните звена и длъжностното разписание на министерството.

Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване Класификатора на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на Министъра на РРБ е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на процесната администрация, в сила съответно от 07.04.2023 г. и от 05.06.2023 г. Видно от тези разписания са закрити отдели „ВиК инфраструктура” и „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности”, като на тяхно място е създаден нов отдел „Водоснабдяване и канализация”, включващ 27 щатни бройки.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Според т. 126 от класификатора на длъжностите в администрацията, длъжността "началник на отдел" в централна администрация с изключение на администрацията на Министерския съвет и на министерство е ръководно ниво БА.

По отношение на заеманата от жалбоподателката длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - тя е заемала длъжността „началник на отдел „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности”.

С влизането в сила на новото длъжностно разписание е извършено действително

съкращение на длъжността „началник на отдел” „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията”, поради закриването на цялото звено – отдел „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности” на МРРБ, т.е. в случая е налице премахване на присъщите за длъжността функции.

Органът по назначаването не е длъжен да посочи мотиви защо се закрива една или друга структура в подчинената му администрация, защото това е свързано в оптимизацията на нейното функциониране. Не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращаването заеманата от жалбоподателя длъжност, имайки предвид неговите опит и квалификация. Това обстоятелство е свързано с по-доброто и оптимално функциониране на ведомството, което изцяло зависи от преценката на ръководителя на съответната администрация.

В процесния казус не се спори, че подбор на служителите не е извършван. Органът по назначаване има право на необвързана от законови изисквания преценка за това кои от лицата, изпълняващи длъжности от предвидените за съкращение, да бъдат освободени. Подборът на служителите не е законово уредена процедура, която трябва да бъде проведена като част от производството за прекратяване на служебните правоотношения по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Извършването на подбора е въпрос на целесъобразност и тъй като има отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност, не се проверява от съда при оспорването на административния акт. Независимо от професионалния опит, придобитите квалификации и времето, през което служителят е работил в системата на държавната администрация, органът по назначаването има неподлежаща на съдебен контрол оперативна самостоятелност, при извършено съкращение на длъжностите да подбере служителите, които счита, че следва да останат на работа. Единствено ако са обявени предварителни критерии за подбор, съдът ще може да контролира доколко същите са били спазени. Съществуването на подобни предварителни критерии не се установи.

Не съществува и законово задължение, при извършване на съкращения на структурни звена в дадена администрация, на съкратените служители да се предложат други подходящи длъжности или да им се предложи да заемат незаети длъжности. Т. решение е отново въпрос на целесъобразност и имайки отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност, неговата законосъобразност не се проверява от съда при оспорването на административния акт.

За пълнота и в подкрепа на този извод следва да се изтъкне обстоятелството, че заеманата от В. длъжност спада към такива с ръководни функции, според т. 126 от Класификатора. При обединяването на двата отдела „ВиК инфраструктура” и „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията”, е естествено да се съкратят техните ръководители, в случая И. Н. В. и С. З.. Последната също не е преназначена за началник на новосформирания отдел „Водоснабдяване и канализация”. Видно от приложеното поименно длъжностно разписание от 05.06.2023 г. длъжността „Началник на отдел” на тази административна структура е „вакантна”. Право на органа по назначаването е да назначи на новата ръководна длъжност лице, което би отговаряло най-добре на критериите за заемането ѝ.

Според приетото ново длъжностно разписание, в сила от 05.06.2023 г., в новосформирания отдел „Водоснабдяване и канализация” съществуват следните длъжности: „началник на отдел”, „държавен експерт”, „старши експерт” и „младши експерт”. Без съмнение към датата на издаването на оспорената уволнителна заповед,

в отдела е имало незаети длъжности, включително и тази за началник на отдела. Независимо, че по преписката липсват данни за новоутвърдени длъжностни характеристики за тези длъжности, съдът намира, че системата от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика за длъжността „началник на отдел „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията”, в никакъв случай не се препокрива с тази за длъжностите „държавен експерт”, „старши експерт” и „младши експерт”. Тя не би се препокрила и със системата от функции, задължения и изисквания за длъжността началника на отдел „Водоснабдяване и канализация”, защото последната ще обедини функциите на двете съществували до момента длъжности – тази на началници на отдели „ВиК инфраструктура” и „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията”, които без съмнение са различни. Последното обстоятелство се установява безспорно, чрез сравняването на длъжностната характеристика за длъжността началник на отдел „Стратегическо управление и развитие на водоснабдяването и канализацията” с тази за длъжността началник на отдел „Водоснабдяване и канализация”. В последната се откриват множество нови преки задължения, които не се съдържат в длъжностната характеристика за длъжността, заемана от жалбоподателката до уволнението ѝ. Сред тези нови задължения се открояват: Ръководството и контролирането на събирането на информация, свързана със състоянието на язовирите с приоритетно питейно водоснабдяване и с населените места, с нарушено водоснабдяване и проблеми с качеството на питейната вода, даване на указания и контрол върху изготвянето на становища във връзка с реализирането на инвестиционни проекти на публичната ВиК инфраструктура, контролиране и координация на подготовката на документи за провеждането на тръжни процедури по управляваните от дирекцията инвестиционни проекти в отрасъл ВиК и участие в комисии за избор на изпълнители, извършване на проверка и съгласуване на документи, предоставени от страна на изпълнителите по договори за строителство, строителен надзор, проектни дейности, авторски надзор и други видове услуги и т.н. В тази връзка следва да се приемат за неоснователни инвокираните от оспорващата доводи, че в случая не е налице реално съкращаване на длъжността „началник на отдел” в Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности”, защото тя продължава да съществува и съгласно новото длъжностно разписание. Без съмнение длъжността „началник на отдел” продължава да съществува, но с различна като обем и съдържание система от функции, задължения и изисквания.

Неоснователен е и довода, че в заповедта не са посочени фактическите основания за нейното издаване, което е нарушение на нормата по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретизирано материално-правно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата от Н. длъжност. Посочена е и датата, считано, от която се прекратява служебното правоотношение.

Представените по делото документи – разпечатки от интернет-страницата на МРРБ, касаещи структурата на тази администрация, съдът намира за неотнормирани към предмета на спора, поради което не следва да ги обсъжда. Същите касаят основните дейности, осъществявани от Дирекция „Водоснабдяване и канализация и благоустройствени дейности”, за които няма спор, че не са прекратявани, след извършването на процесните реорганизации.

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, без съществени нарушения на административно-производствените правила, в предвидената от закона форма, при спазване на материално-правните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна. По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноски. Неоснователно е възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Същото е в минимален размер съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Видно от представената фактура, възнаграждението е платено след измененията в Наредбата (ДВ бр. 88 от 4.11.2022 г.) и върху същото е начислен ДДС. Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 3 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. В., чрез адвокат В. С. срещу Заповед № РД-02-16-515/05.06.2023 г. на Министъра на Регионалното Развитие и Благоустройството (МРРБ), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващата.

ОСЪЖДА И. Н. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на Регионалното Развитие и Благоустройството на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 3, Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева, представляващи адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 6182 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.